

ning af Nedsættelse i 2den Klasse i Stedet at skulle have et Bitingsted; og man havde heller ikke den rigtige Opfattelse af, hvad et Bitingsted betød, idet man ikke forstod, at Befolkningen i Virkeligheden ikke havde nogen Ulemper derigennem. Dels var det Hensyn af den Art, der gjorde sig gældende, men paa den anden Side maa man ogsaa være opmærksom paa, at man paa det paagældende Tidspunkt vanskeligt kunde skønne over, hvilken Betydning den nye Ordning vilde have, at Forholdet vilde komme til at stille sig saaledes, at Underrettsdommerne i mange Tilfælde ikke vilde faa tilstrækkelig meget at gøre. Det er det, Erfaringen nu har vist, og utvivlsomt har Venstres ærede Ordfører Ret i, at det paa en vis Maade er fra den forkerte Side, man begynder, at det, Opmærksomheden maa henledes paa, er en Indskrænkning af Antallet af Underretskredse. Overvejelser i saadan Retning vil forhaabentlig allerede i den nærmeste Fremtid finde Sted.

Hvad Lovforslaget gaar ud paa, kan i Korthed siges at være dette, at man sætter *kan* i Stedet for *skal*. Men dér er jeg fuldstændig enig med Venstres ærede Ordfører i, at man maa have en Ordning, hvorefter det bliver Lovgivningsmagten og ikke Administrationen, der tager Bestemmelse om Oprettelsen af nye Underretskredse. De Bemærkninger angaaende Enkeltheder vedrørende Bestemmelserne i § 2, som jeg under andre Omstændigheder vilde have følt mig foranlediget til at gøre, skal jeg opsætte, da Sagen bliver gjort til Genstand for Udvalgsbehandling. Jeg skal indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, som nu bliver nedsat.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har mødt. Jeg haaber, at naar vi nu behandler det i Udvalg, vil vi let kunne blive enige om den nærmere Formulering. Jeg tror, det er praktisk, som man har gjort i Lovforslaget, at begynde med de Steder, hvor Hensynet til Befolkningen ikke kommer i Vejen. Jeg tror, at vi, hvis vi begynder paa at slaa andre Kredse sammen straks, vil møde stor lokal Modstand, og at det ikke vil gaa saa let.

Overfor det ærede Medlem Hr. Trier skal jeg sige, at Antallet af konstituerede Dommere er følgende: De 13 Dommere i Sønderjylland er alle konstituerede. De

Dommere heroppe fra, som er flyttede derned, er erstattede af andre konstituerede Dommere. Dernæst har Retsplejeloven givet Anledning til, at vi har 5 konstituerede som en midlertidig Overgang, medens Retsplejeloven bliver nogenlunde indarbejdet. Men det vilde være upraktisk at tage Hensyn dertil ved dette Lovforslag om Konstitution.

Jeg vil bede om, at Lovforslaget maa blive behandlet forholdsvis hurtigt, navnlig af Hensyn til Bestemmelsen i § 2, fordi det har vist sig, at den mange Steder er meget paakrævet.

I Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal være Administrationen eller Lovgivningsmagten, der skal bestemme, om der skal være to Embeder i en bestemt Købstad eller ikke, kan jeg udmærket godt slutte mig til, at det skal være Lovgivningsmagten. Grunden til, at Afgørelsen er foreslaet overladt til en kongelig Anordning, er den, at selve Hovedbestemmelsen i Lovforslaget er temmelig kraftig, idet den gaar ud paa, at der *ikke* skal være to Dommere; man har da ment at gøre Ordningen noget mildere derved, at Administrationen i paakommende Tilfælde kunde sige: Her er der Trang til, at der skal være to. Men hvis man i dette høje Ting mener, at man ganske roligt kan bestemme, at der kun skal være een Dommer, medmindre Lovgivningsmagten bestemmer, at der skal være to, skal jeg ikke have noget imod at gaa den Vej.

Hvis man her i Tinget ønsker det, skal jeg ogsaa være villig til at gaa den Vej, at man eventuelt vedtager § 2 og opsætter § 1 til at optages i et større Komplex af Ændringer i Retsplejeloven. Men jeg tror rigtignok, at man i de første Aar ikke bliver fri for, at der foretages mange enkelte Ændringer i Retsplejeloven. Det kan man vist lige saa godt stille sig klart straks.

Jeg haaber, at vi ved en Forhandling om disse Spørgsmaal i Udvalget skal naa til et gunstigt Resultat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kirk: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.